

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวัดระยะเวลาตอบสนองของชาในการออกกวีง ได้ผลดังต่อไปนี้

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 0.84

แสดงว่า เครื่องมือวัดระยะเวลาตอบสนองของชาในการออกกวีงมีความเชื่อถือได้สูง

3.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาตอบสนองของชาในการออกกวีงของนักกวีงเร็ว นักกวีงทน คนธรรมดา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาตอบสนองของชาในการออกกวีงของนักกวีงเร็ว นักกวีงทน คนธรรมดา

	\bar{X}	S.D.
นักกวีงเร็ว	0.285	0.025
นักกวีงทน	0.351	0.042
คนธรรมดา	0.353	0.029

3.3 ก. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาตอบสนองของชาในการออกกวีงของนักกวีงเร็วกับนักกวีงทน

$$t = 4.24^*$$

$$p < .01$$

พบว่า ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาตอบสนองของขาในการออกวิ่งของนักวิ่ง
 หน แตกต่างจากนักวิ่งเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักวิ่งเร็วมีระยะเวลาตอบสนองของขาในการออกวิ่งน้อยกว่า
 นักวิ่งหน

ข. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาตอบสนองของขาในการ
 ออกวิ่งของนักวิ่งเร็วกับคนธรรมดา

$$t = 5.50^*$$

$$p^* < .01$$

พบว่า ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาตอบสนองของขาในการออกวิ่งของคน
 ธรรมดา แตกต่างจากนักวิ่งเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักวิ่งเร็วมีระยะเวลาตอบสนองของขาในการออกวิ่งน้อยกว่า
 คนธรรมดา

ค. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระยะเวลาตอบสนองของขาในการ
 ออกวิ่งของนักวิ่งหนกับคนธรรมดา

$$t = 0.10^*$$

$$p^* > .01$$

พบว่า ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาตอบสนองของขาในการออกวิ่งของนักวิ่ง
 หนและคนธรรมดา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉะนั้น อาจสรุปได้ว่าทั้ง 2 กลุ่มมีระยะเวลาตอบสนองของขาในการ
 ออกวิ่งเท่า ๆ กัน